

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (kolmas jaosto)

1 päivänä joulukuuta 2008*

Asiassa C-388/08 PPU,

jossa on kyse EU 35 artiklaan perustuvasta ennakkoratkaisupyyntöstä, jonka korkein oikeus (Suomi) on esittänyt 5.9.2008 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen samana päivänä, saadakseen ennakkoratkaisun rikosasiansa, jossa vastaajina ovat

Artur Leymann ja

Aleksei Pustovarov,

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN (kolmas jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja A. Rosas sekä tuomarit J. N. Cunha Rodrigues, J. Klučka, P. Lindh (esittelevä tuomari) ja A. Arabadjiev,

julkisasiamies: J. Mazák,
kirjaaja: hallintovirkamies C. Strömholm,

* Oikeudenkäyntikieli: suomi.

ottaen huomioon ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen 5.9.2008 päivätyn pyynnön, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen samana päivänä ja jossa pyydetään ennakkoratkaisupyynnön käsittelemistä kiireellisessä menettelyssä työjärjestyksen 104 b artiklan mukaisesti,

ottaen huomioon kolmannen jaoston 11.9.2008 tekemän päätöksen hyväksyä pyyntö,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä ja 4.11.2008 pidetyssä istunnossa esitetyn,

ottaen huomioon huomautukset, jotka sille ovat esittäneet

- Leymann, edustajanaan asianajaja M. Annala,
- Pustovarov, edustajanaan oikeustieteen maisteri H. Tuominen,
- Suomen hallitus, asiamiehenään A. Guimaraes-Purokoski,
- Espanjan hallitus, asiamiehenään J. M. Rodríguez Cárcamo,

- Alankomaiden hallitus, asiamiehenään C. ten Dam,

- Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehinään I. Koskinen, R. Troosters ja S. Grünheid,

kuultuaan julkisasiamiestä,

on antanut seuraavan

tuomion

- ¹ Ennakkoratkaisupyyntö koskee eurooppalaisesta pidätysmääräyksestä ja jäsenvaltioiden välisistä luovuttamismenettelyistä 13.6.2002 tehdyn neuvoston puitepäätöksen 2002/584/YOS (EYVL L 190, s. 1; jäljempänä puitepäätös) 27 artiklan 2–4 kohdan tulkintaa.

- ² Tämä pyyntö on esitetty rikosoikeudenkäynnissä, joka on pantu Suomessa vireille Leymannia ja Pustovarovia vastaan, joita syytetään törkeästä huumausainerikoksesta ja jotka on luovutettu Suomen viranomaisille eurooppalaisten pidätysmääräysten nojalla.

Asiaa koskevat oikeussäännöt

Euroopan unionin oikeus

3 Puitepäätöksen 2 artiklan 1 kohdassa säädetään seuraavaa:

”Eurooppalainen pidätysmääräys voidaan antaa sellaisista teoista, joista määräyksen antaneen jäsenvaltion lainsäädännön mukaan voi seurata vapaudenmenetyksen käsittävä rangaistus tai turvaamistoimenpide, jonka enimmäisaika on vähintään 12 kuukautta – –”

4 Puitepäätöksen 2 artiklan 2 kohdassa luetellaan 32 rikosta, joihin sisältyy huumausaineiden ja psykotrooppisten aineiden laitton kauppa, ja niistä, sellaisina kuin ne määritellään pidätysmääräyksen antavan jäsenvaltion lainsäädännössä, luovutetaan, jos niistä pidätysmääräyksen antavassa jäsenvaltiossa voi seurata vapaudenmenetyksen käsittävä rangaistus tai turvaamistoimenpide, jonka enimmäisaika on vähintään kolme vuotta, eurooppalaisen pidätysmääräyksen perusteella teon kaksoisrangaistavuutta tutkimatta.

5 Puitepäätöksen 2 artiklan 4 kohdan mukaan teon kaksoisrangaistavuus voidaan tutkia silloin, kun kyse on rikoksista, joita ei luetella puitepäätöksen 2 artiklan 2 kohdassa.

- 6 Puitepäätöksen 3 artiklassa luetellaan eurooppalaisen pidätysmääräyksen ehdottomat kieltäytymisperusteet.
- 7 Puitepäätöksen 4 artiklassa luetellaan eurooppalaisen pidätysmääräyksen harkinnanvaraiset kieltäytymisperusteet.
- 8 Puitepäätöksen 8 artikla koskee eurooppalaisen pidätysmääräyksen sisältöä ja muotoa. Siinä on tämän artiklan 1 kohdan d ja e alakohdan mukaan oltava esitettyinä seuraavat tiedot:
- ”d) rikoksen luonne ja oikeudellinen luokittelu, erityisesti 2 artiklan osalta;
- e) kuvaus olosuhteista, joissa rikos on tehty, mukaan lukien ajankohta, paikka ja se, millä tavoin etsitty henkilö on osallisena rikokseen.”
- 9 Puitepäätöksen 27 artiklan 2 kohdassa säädetään, että ”luovutettua henkilöä ei saa syyttää, tuomita tai muuten riistää häneltä vapautta ennen kyseistä luovuttamista tehdystä muusta kuin luovuttamisen perusteena olleesta rikoksesta”, lukuun ottamatta tapausta, jota tarkoitetaan mainitun artiklan 1 kohdassa, jonka mukaan suostumus tällaiseen luovuttamiseen voidaan katsoa annetun, ja lukuun ottamatta kyseisen 27 artiklan 3 kohdassa tarkoitettuja tapauksia.

- 10 Puitepäätöksen 27 artiklan 3 kohdassa säädetään, että tämän artiklan ”2 kohtaa ei sovelleta seuraavissa tapauksissa:
- a) jos henkilö, jolla on ollut tilaisuus poistua sen jäsenvaltion alueelta, johon hänet on luovutettu, ei ole poistunut sieltä 45 päivän kuluessa lopullisesta vapauttamisestaan tai on palannut alueelle sieltä poistuttuaan;
 - b) rikoksesta ei voi seurata vapaudenmenetystä käsittävää rangaistusta tai turvaamistoimenpidettä;
 - c) rikosoikeudenkäynti ei johda henkilön henkilökohtaisen vapauden rajoitusta koskevaan toimenpiteeseen;
 - d) henkilö joutuu muun kuin vapaudenriiston käsittävän rangaistuksen tai toimenpiteen kohteeksi, mukaan lukien taloudellinen rangaistus tai sellaisen sijasta määrätty toimenpide, vaikka se voisikin rajoittaa hänen henkilökohtaista vapauttaan;
 - e) henkilö on suostunut luovuttamiseensa sekä mahdollisesti luopunut vetoamasta erityissäntöön 13 artiklan mukaisesti;
 - f) henkilö on luovuttamisensa jälkeen nimenomaisesti luopunut vetoamasta erityissäntöön tietyjen luovuttamista edeltäneiden tekojen osalta. – –
 - g) henkilön luovuttanut täytäntöönpanosta vastaava oikeusviranomainen antaa suostumuksensa 4 kohdan mukaisesti”.

11 Puitepäätöksen 27 artiklan 4 kohdassa säädetään seuraavaa:

”Suostumusta on pyydetävä täytäntöönpanosta vastaavalta oikeusviranomaiselta liittäen pyyntöön 8 artiklan 1 kohdassa mainitut tiedot ja käännös 8 artiklan 2 kohdan mukaisesti. Suostumus annetaan, jos rikoksesta, jonka perusteella sitä pyydetään, voitaisiin luovuttaa tämän puitepäätöksen määräysten nojalla. Suostumus on evättävä 3 artiklassa mainituilla perusteilla ja muuten se voidaan evätä ainoastaan 4 artiklassa mainituilla perusteilla. Päätös on tehtävä viimeistään 30 päivän kuluttua pyynnön vastaanottamisesta.

--”

12 Puitepäätöksen 31 artiklan 1 kohdan mukaan tämän puitepäätöksen määräyksillä korvataan rikoksen johdosta tapahtuvaa luovuttamista koskevien useiden yleissopimusten vastaavat määräykset jäsenvaltioiden välillä; kyseessä ovat erityisesti 13.12.1957 allekirjoitettu eurooppalainen yleissopimus rikoksen johdosta tapahtuvasta luovuttamisesta, Euroopan unionista tehdyn sopimuksen K.3 artiklan perusteella tehty 10.3.1995 allekirjoitettu yleissopimus yksinkertaistetusta menettelystä Euroopan unionin jäsenvaltioiden välillä rikoksen johdosta tapahtuvassa luovuttamisesta (EYVL C 78, s. 2) ja Euroopan unionista tehdyn sopimuksen K.3 artiklan perusteella tehty 27.9.1996 allekirjoitettu yleissopimus Euroopan unionin jäsenvaltioiden välillä rikoksen johdosta tapahtuvasta luovuttamisesta (EYVL C 313, s. 12; jäljempänä vuoden 1996 yleissopimus).

13 Amsterdamin sopimuksen voimaantulopäivästä annetusta ilmoituksesta, joka on julkaistu 1.5.1999 päivättyssä Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä (EYVL L 114, s. 56), ilmenee, että Suomen tasavalta on antanut EU 35 artiklan 2 kohdan mukaisen julistuksen, jolla se on hyväksynyt yhteisöjen tuomioistuimen toimivallan antaa ennakkoratkaisuja EU 35 artiklan 3 kohdan b alakohdan mukaisesti.

Kansallinen oikeus

- 14 Syytteessä tarkoitettuna tekoajankohtana voimassa olleen rikoslain (sellaisena kuin se ilmenee laista 1304/1993) 50 luvun 1 §:n mukaan huumausainerikokseen syyllistyy muun ohella henkilö, joka laittomasti tuo tai yrittää tuoda maahan, kuljettaa, kuljetuttaa, myy, välittää, toiselle luovuttaa tai muulla tavoin levittää tai yrittää levittää huumausainetta tai pitää hallussaan tai yrittää hankkia huumausainetta.
- 15 Rikoslain 50 luvun 2 §:n mukaan huumausainerikos on törkeä muun muassa, jos rikoksen kohteena on erittäin vaarallinen huumausaine tai suuri määrä huumausainetta ja rikos on myös kokonaisuutena arvostellen törkeä. Rikoksentehtäjä on tuomittava törkeästä huumausainerikoksesta vankeuteen vähintään yhdeksi ja enintään kymmeneksi vuodeksi.
- 16 Rikoksen johdosta tapahtuvasta luovuttamisesta Suomen ja muiden Euroopan unionin jäsenvaltioiden välillä annetun lain 1286/2003 tarkoituksena on panna puitepäätös täytäntöön. Lain 14 §:n mukaan kiinniottamista ja luovuttamista koskevan pyynnön tulee sisältää rikoksen luonne ja oikeudellinen luokittelu, erityisesti niiden tekojen osalta, jotka eivät edellytä kaksoisrangaistavuutta, sekä kuvaus olosuhteista, joissa rikos on tehty, mukaan lukien aika, paikka ja se, miten luovutettavaksi pyydetty on osallisena rikokseen.
- 17 Kyseisen lain 58 §:n 1 momentin mukaan jäsenvaltiosta Suomeen luovutettua henkilöä ei saa asettaa syyteeseen tai rangaista tai häneltä riistää vapautta muusta ennen luovuttamista tehdystä rikoksesta kuin siitä, joka oli luovuttamisen perusteena. Saman pykälän 2 momentin mukaan kieltoa ei sovelleta muun muassa, jos rikosoikeuden-

käynti ei johda luovutetun henkilön vapautta rajoittavaan toimenpiteeseen tai jos henkilön luovuttanut jäsenvaltio antaa suostumuksensa kiellosta poikkeamiseen.

Pääasia ja ennakkoratkaisukysymykset

- 18 Ennakkoratkaisupyyntö koskee rikosoikeudenkäyntiä Leymannia ja Pustovarovia vastaan, joita Suomen viranomaiset syyttävät törkeästä huumausainerikoksesta. Leymann vangittiin poissaolevana Helsingin käräjäoikeuden 21.3.2006 tekemällä päätöksellä ja Pustovarov puolestaan vangittiin poissaolevana saman tuomioistuimen 5.5.2006 tekemällä päätöksellä.

Leymann

- 19 Helsingin kihlakunnansyyttäjä pyysi 21.3.2006 antamallaan eurooppalaisella pidätysmääräyksellä Puolan oikeusviranomaiselta Leymannin, jota epäiltiin 1.1.2005–21.3.2006 tehdystä törkeästä huumausainerikoksesta, pidättämistä ja luovuttamista syytetoimenpiteitä varten. Pidätysmääräyksen mukaan Leymann oli yhdessä rikoskumppaniensa kanssa tuonut laittomasti Suomeen suuren määrän edelleen levittämiinseen tarkoitettua erittäin vaaralliseksi huumausaineeksi luokiteltua amfetamiinia.
- 20 Puolan oikeusviranomainen päätti 28.6.2006 luovuttaa pidätysmääräyksessä esitetyn luovuttamispyynnön perusteella Leymannin Suomeen.

- 21 Helsingin kihlakunnansyyttäjä vaati 2.10.2006 Helsingin käräjäoikeudessa jättämässään syytteessä Leymannille rangaistusta 15.–26.2.2006 tehdystä törkeästä huumausainerikoksesta. Syytteen teonkuvauksen mukaan Leymann oli yhdessä Pustovarovin ja eräiden muiden henkilöiden kanssa tuonut Suomeen edelleen levittämiseen tarkoitettua 26 kilon hasiserän niin, että Pustovarov oli yhdessä erään toisen henkilön kanssa järjestänyt hasiserän maahantuonnin käyttäen apunaan Leymannia. Tämä oli tuonut henkilöautolla hasiserän Suomeen Hangon kautta ja luovuttanut sen Kouvolassa jättämällä sen toisen henkilön noudettavaksi.
- 22 Helsingin kihlakunnansyyttäjä ilmoitti saaneensa ennen Helsingin käräjäoikeuden käsittelyn alkamista Puolan tasavallan Eurojust-virastossa, joka on oikeudellista yhteistyötä vahvistava eurooppalainen elin, työskentelevältä edustajalta tiedon, ettei ollut tarvetta pyytää tältä jäsenvaltiolta puitepäätöksen 27 artiklan 3 kohdan g alakohdan ja 4 kohdan perusteella suostumusta siihen, että Leymannia syytetään törkeästä huumausainerikoksesta, joka käsitti hasiksen maahantuonnin, vaikka luovutus oli tapahtunut sen perusteella, että Leymannin epäiltiin tuoneen maahan amfetamiinia.
- 23 Helsingin käräjäoikeus, jossa ei tehty syytettyjen luovuttamista tai syytteesenpanoa koskevia väitteitä, antoi 7.11.2006 tuomion, jossa se katsoi kyseisestä rikoksesta epäiltyjen tekijöiden, joista yksi oli Leymann, syyllistyneen tähän rikokseen ja tuomitsi Leymannin siitä vankeusrangaistukseen.
- 24 Leymann valitti tästä tuomiosta Helsingin hovioikeuteen ja väitti, ettei häntä olisi saanut syyttää 15.–26.2.2006 tehdystä törkeästä huumausainerikoksesta (jossa oli kyseessä hasis), koska se ei ollut ollut perusteena hänen luovuttamiselleen Suomen oikeusviranomaiselle. Hovioikeus katsoi 16.8.2007 tekemässään käsittelyratkaisussa, että Helsingin käräjäoikeudessa oli ollut Puolan valtion oikeusviranomaisen Eurojust-edustajansa kautta ilmaisema suostumus Leymannin syyttämiseen sanotusta rikoksesta.

25 Pääasian osalta 30.11.2007 antamassaan tuomiossa Helsingin hovioikeus tuomitsi Leymannin kolmen vuoden ja neljän kuukauden vankeusrangaistukseen. Vaikka ennakkoratkaisupyynnön mukaan Leymann on ollut vapautensa menettäneenä siitä lähtien, kun hänet otettiin luovuttamismenettelyssä kiinni, hänen edustajansa ilmoitti yhteisöjen tuomioistuimessa pidetyssä istunnossa, että hän on ollut ehdonalaisessa vapaudessa helmikuusta 2008.

Pustovarov

26 Helsingin kihlakunnansyyttäjä pyysi 8.5.2006 antamallaan eurooppalaisella pidätysmääräyksellä Espanjan oikeusviranomaiselta Pustovarovin, jota epäiltiin 19.–25.2.2006 tehdystä törkeästä huumausainerikoksesta, pidättämistä ja luovuttamista syytetoimenpiteitä varten. Pidätysmääräyksen mukaan Pustovarov oli yhdessä rikoskumppaniensa kanssa tuonut laittomasti Suomeen suuren määrän edelleen levittämiseen tarkoitettua erittäin vaaralliseksi huumausaineeksi luokiteltua amfetamiinia. Pidätysmääräyksen mukaan Pustovarov oli järjestellyt maahantuonnin ja edelleenjakelun. Pidätysmääräys koski myös kahta muuta törkeää huumausainerikosta, joissa oli kyse suuren hasismäärän maahantuonnista ja sen edelleen levittämisestä ja joista ensimmäinen oli tehty syys–lokakuussa 2005 ja toinen marraskuussa 2005.

27 Espanjan oikeusviranomainen päätti 20.6.2006 luovuttaa Pustovarovin Suomeen 8.5.2006 annetussa eurooppalaisessa pidätysmääräyksessä esitetyn luovuttamispyynnön perusteella.

28 Helsingin kihlakunnansyyttäjä vaati 2.10.2006 Helsingin käräjäoikeudelle jättämässään syytteessä Pustovaroville rangaistusta siten kuin hänen osaltaan ilmenee tämän tuomion 21 kohdasta.

- 29 Kihlakunnansyyttäjä antoi käräjäoikeuden käsittelyn kestäessä 24.10.2006 uuden eurooppalaisen pidätysmääräyksen, jolla pyydettiin Espanjan oikeusviranomaisen suostumusta siihen, että Pustovarovia saatiin syyttää 19.–25.2.2006 tehdystä törkeästä huumausainerikoksesta, jossa oli kyse siitä, että maahan oli tuotu suuri määrä edelleen levittämiseen tarkoitettua hasista eikä amfetamiinia, kuten alun perin annetussa pidätysmääräyksessä oli mainittu.
- 30 Helsingin käräjäoikeus tuomitsi 7.11.2006 antamallaan tuomiolla, eli ennen kuin Espanjan oikeusviranomainen antoi toista pidätysmääräystä koskeneen suostumuksensa, Pustovarovin vankeusrangaistukseen syytteen teonkuvauksen mukaisesta 15.–26.2.2006 tehdystä törkeästä huumausainerikoksesta sekä kahdesta muusta törkeästä huumausainerikoksesta, joista hän oli ollut syytettynä.
- 31 Pustovarov valitti tästä tuomiosta Helsingin hovioikeuteen ja väitti, ettei häntä olisi saanut syyttää 15.–26.2.2006 tehdystä törkeästä huumausainerikoksesta (jossa oli kyseessä hasis), koska se ei ollut ollut perusteena hänen luovuttamiselleen Suomen oikeusviranomaiselle.
- 32 Espanjan oikeusviranomainen antoi 11.7.2007 suostumuksensa siihen, että Pustovarovia saatiin syyttää toisessa eurooppalaisessa pidätysmääräyksessä esitetyillä perusteilla.
- 33 Helsingin hovioikeus katsoi, että vaikka Espanjan oikeusviranomainen antoikin suostumuksensa vasta Helsingin käräjäoikeuden tuomion jälkeen, Pustovarovia vastaan 15.–26.2.2006 tehdystä törkeästä huumausainerikoksesta nostetun syytteen tutkimiselle ei ollut estettä.

- 34 Helsingin hovioikeus tuomitsi 30.11.2007 Pustovarovin mainitusta rikoksesta sekä kahdesta muusta rikoksesta, joista hän oli ollut syytettynä, yhteensä viiden vuoden ja kahdeksan kuukauden pituiseen vankeusrangaistukseen.

Muutoksenhaku ennakkoratkaisua pyytäneessä tuomioistuimessa

- 35 Leymannille ja Pustovaroville myönnettiin 28.5.2008 lupa valittaa korkeimpaan oikeuteen sen kysymyksen osalta, oliko spesialiteettiperiaate (jäljempänä myös erityissääntö), sellaisena kuin se sisältyy puitepäätöksen 27 artiklan 2 kohdan täytäntöön panevaan kansalliseen säännöstöön, esteenä sille, että heitä syytetään 15.–26.2.2006 tehdystä hasista koskevasta törkeästä huumausainerikoksesta.

Ennakkoratkaisukysymykset

- 36 Tässä tilanteessa korkein oikeus on päättänyt lykätä asian käsittelyä ja esittää yhteisöjen tuomioistuimelle seuraavat ennakkoratkaisukysymykset:

”1) Miten on tulkittava puitepäätöksen 27 artiklan 2 kohdassa käytettyä ilmaisua ’muu kuin luovuttamisen perusteena ollut rikos,’ tarkemmin sanoen mitkä kriteerit ovat ratkaisevia arvioitaessa, poikkeako syytteen perusteena oleva teonkuvaus luovutuksen perusteena olleesta teonkuvauksesta sillä tavoin, että kysymyksessä on katsottava olevan 27 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu ’muu rikos,’ jonka johdosta syytteesenpano edellyttää 27 artiklan 3 kohdan g alakohdan ja 27 artiklan 4 kohdan mukaista suostumusta?

- 2) Onko puitepäätöksen 27 artiklan 2 kohtaa tulkittava siten, että artiklan 3 kohdan g alakohdassa ja 4 kohdassa tarkoitettu suostumusmenettely tulee sovellettavaksi tilanteessa, jossa sekä pidätysmääräyksen että lopullisen syytteen perusteena on ollut (törkeä) huumausainerikos mutta syytteen teonkuvaus on sittemmin muuttunut siten, että syyte on koskenut eri lajista huumausainetta kuin pidätysmääräyksessä oli mainittu?

- 3) Miten on tulkittava puitepäätöksen 27 artiklan 2 kohtaa siltä osin kuin luovutettua henkilöä ei sen mukaan saa muun rikoksen vuoksi syyttää, tuomita tai muuten saattaa vapaudenriiston alaiseksi, erityisesti suhteessa saman artiklan 4 kohdassa tarkoitettuun suostumusmenettelyyn ja ottaen huomioon 27 artiklan 3 kohdan c alakohdan määräys siitä, ettei erityissääntöä sovelleta, mikäli rikosoikeudenkäynti ei johda syytetyin henkilökohtaisen vapauden rajoitusta koskevaan toimenpiteeseen?
 - a) Onko suostumusmenettelyn piiriin kuuluvissa tapauksissa yllä mainittuja määräyksiä tulkittava siten, että niistä ei johdu estettä kyseistä rikosta koskevan syytteen nostamiselle eikä myöskään oikeudenkäynnille tai tuomion antamiselle ennen suostumuksen saamista, edellyttäen, että epäiltyyn ei kyseisen rikosepäilyn vuoksi kohdisteta vapaudenriistoa tai -rajoitusta?

 - b) Mikä merkitys on sillä, että rikosoikeudenkäynti, johon liittyy vapauden rajoitus, koskee useita rikoksia, joista jokin kuuluu suostumusmenettelyn piiriin? Onko tällöin yllä mainittuja määräyksiä tulkittava siten, että niistä ei johdu estettä suostumusmenettelyä edellyttävää rikosta koskevan syytteen nostamiselle eikä myöskään oikeudenkäynnille tai tuomion antamiselle jo ennen suostumuksen saamista ja huolimatta siitä, että epäiltyyn on oikeudenkäynnin yhteydessä kohdistettu henkilökohtaisen vapauden rajoitus, mikäli vapauden rajoitukselle on laillinen peruste muiden käsiteltävänä olevien syytteiden vuoksi?”

Kiireellinen menettely

- 37 Korkein oikeus pyysi 5.9.2008 päivätyllä kirjeellä, joka jätettiin yhteisöjen tuomioistuimen kirjaamoon samana päivänä, ennakkoratkaisupyynnön käsittelemistä yhteisöjen tuomioistuimen työjärjestyksen 104 b artiklassa määrätystä kiireellisessä menettelyssä.
- 38 Korkein oikeus perusteli pyyntönsä sillä, että Pustovarov suorittaa parhaillaan vankeusrangaistusta eri rikoksista, kuten 26 kilogramman hasiserän laittomasta maahantuonnista, jonka osalta asian käsittely antoi aiheen ennakkoratkaisupyyntöön. Hän pääsee ehdonalaiseen vapauteen 18.3.2009. Korkein oikeus totesi, että kyseistä rikosta koskevan syytteen tutkimatta jättäminen johtaisi Pustovaroville tuomitun rangaistuksen alentamiseen ja ehdonalaiseen vapauteen pääsyn aikaistumiseen.
- 39 Yhteisöjen tuomioistuimen kolmas jaosto päätti esittelevän tuomarin ehdotuksesta ja julkisasiamiestä kuultuaan hyväksyä korkeimman oikeuden pyynnön käsitellä ennakkoratkaisupyyntö kiireellisessä menettelyssä.

Ennakkoratkaisukysymysten tarkastelu

- 40 Aluksi on palautettava mieleen, että kuten tämän tuomion 13 kohdasta ilmenee, yhteisöjen tuomioistuin on tässä tapauksessa toimivaltainen lausumaan puitepäätöksen tulkinnasta EU 35 artiklan nojalla.

Ensimmäinen kysymys

- 41 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin tiedustelee ensimmäisellä kysymyksellään pääasiallisesti, mitkä kriteerit ovat ratkaisevia arvioitaessa, syytetäänkö luovutettua henkilöä puitepäätöksen 27 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua ”muusta rikoksesta” kuin siitä, joka oli hänen luovuttamisensa perusteena, kun tällainen muu rikos edellyttää kyseisen 27 artiklan 3 kohdan g alakohdan ja 4 kohdan mukaisen suostumusmenettelyn toteuttamista.
- 42 Puitepäätöksen 1 artiklan 1 ja 2 kohdasta sekä puitepäätöksen johdanto-osan 5–7 ja 11 perustelukappaleesta ilmenee, että puitepäätöksen tavoitteena on korvata monenvälinen luovuttamisjärjestelmä jäsenvaltioiden välillä vastavuoroisen tunnustamisen periaatteeseen perustuvalla oikeusviranomaisten välisellä rikoksesta tuomittujen tai epäiltyjen henkilöiden luovuttamisjärjestelyllä tuomioiden täytäntöönpanoa tai syytteeseen asettamista varten. Puitepäätöksellä pyritään erityisesti helpottamaan ja nopeuttamaan oikeudellista yhteistyötä (ks. asia C-303/05, *Advocaten voor de Wereld*, tuomio 3.5.2007, Kok. 2007, s. I-3633, 28 kohta).
- 43 Puitepäätöksen 27 artiklan 2 kohdassa säädetään erityissäännöstä, jonka mukaan luovutettua henkilöä ei saa syyttää, tuomita tai muuten riistää häneltä vapautta ennen kyseistä luovuttamista tehdystä muusta kuin luovuttamisen perusteena olleesta rikoksesta.
- 44 Tämä sääntö liittyy täytäntöönpanojäsenvaltion suvereniteettiin, ja etsityllä henkilöllä on säännön nojalla oikeus siihen, että häntä ei syytetä, tuomita tai muuten riistetä häneltä vapautta muusta kuin hänen luovuttamisensa perusteena olleesta rikoksesta.

- 45 Jäsenvaltiot voivat luopua erityissäännön soveltamisesta puitepäätöksen 27 artiklan 1 kohdan mukaisesti. Kyseiseen sääntöön sisältyy lisäksi useita poikkeuksia, joista säädetään saman artiklan 3 kohdassa.
- 46 Jotta voitaisiin arvioida, mikä ulottuvuus on puitepäätöksen 27 artiklan 2 kohdalla ja erityisesti ilmaisulla ”muu rikos” kuin se, joka oli luovuttamisen perusteena, on otettava huomioon puitepäätöksen tavoite.
- 47 Tämän osalta on muistutettava siitä, että puitepäätöksen johdanto-osan viidennessä perustelukappaleessa korostetaan, että unionille asetettu tavoite tulla vapauteen, turvallisuuteen ja oikeuteen perustuvaksi alueeksi johtaa jäsenvaltioiden välisen, rikoksen johdosta tapahtuvan luovuttamisen poistamiseen ja sen korvaamiseen oikeusviranomaisten välisillä luovuttamisjärjestelyillä.
- 48 Samassa perustelukappaleessa lisätään, että jäsenvaltioiden perinteiset yhteistyösuhteet on aiheellista korvata rikosoikeudellisten päätösten, sekä ennen tuomiota annettujen että lopullisten päätösten, vapaan liikkuvuuden järjestelmällä.
- 49 Puitepäätöksen johdanto-osan kuudennessa perustelukappaleessa todetaan, että eurooppalainen pidätysmääräys on vastavuoroisen tunnustamisen periaatteen, jota Eurooppa-neuvosto on luonnehtinut unionin oikeudellisen yhteistyön kulmakiveksi, ensimmäinen konkreettinen sovellus rikoslainsäädännön alalla.

- 50 Puitepäätöksen johdanto-osan kymmenennen perustelukappaleen mukaan eurooppalaista pidätysmääräystä koskevien järjestelyjen soveltaminen edellyttää jäsenvaltioiden välistä vankkaa luottamusta.
- 51 Vastavuoroisen tunnustamisen periaatekin, joka on puitepäätöksen rakenteen taustalla, tarkoittaa puitepäätöksen 1 artiklan 2 kohdan nojalla, että jäsenvaltiot ovat lähtökohtaisesti velvollisia panemaan eurooppalaisen pidätysmääräyksen täytäntöön. Jäsenvaltioiden nimittäin on kieltäydyttävä tai ne voivat kieltäytyä panemasta tällaista pidätysmääräystä täytäntöön vain puitepäätöksen 3 ja 4 artiklassa luetelluissa tapauksissa.
- 52 Kun täytäntöönpanojäsenvaltion oikeusviranomainen päättää etsityn henkilön luovuttamisesta hänen syyttämisekseen rikoksesta, joka on määritelty pidätysmääräyksen antaneen jäsenvaltion sovellettavassa kansallisessa lainsäädännössä, se tutkii puitepäätöksen 2 artiklan säännösten perusteella kuvauksen, joka rikoksesta on esitetty eurooppalaisessa pidätysmääräyksessä. Tässä kuvauksessa on puitepäätöksen liitteenä olevan lomakkeen mukaisesti oltava esitettyinä puitepäätöksen 8 artiklassa mainitut tiedot eli erityisesti rikoksen luonne ja oikeudellinen luokittelu, kuvaus olosuhteista, joissa rikos on tehty, mukaan lukien ajankohta, paikka ja se, millä tavoin etsitty henkilö on osallisena rikokseen, sekä rikoksesta säädetty rangaistusasteikko.
- 53 Kuten komissio totesi huomautuksissaan, luovuttamispyyntö perustuu tietoihin, jotka kuvaavat tutkimusten tilaa eurooppalaisen pidätysmääräyksen antamishetkenä. On siis mahdollista, että menettelyn kuluessa teonkuvaus ei enää kaikilta osin vastaa alkuperäistä teonkuvausta. Kerätyt tiedot voivat johtaa siihen, että täsmennetään ja jopa muutetaan rikoksen keskeisiä osatekijöitä, jotka alun perin olivat perusteena eurooppalaisen pidätysmääräyksen antamiselle.

- 54 Puitepäätöksen 27 artiklan 2 kohdassa olevat ilmaukset ”syyttää”, ”tuomita” tai ”muuten riistää häneltä vapautta” osoittavat, että käsitettä ”muu rikos” kuin se, joka oli luovuttamisen perusteena, on arvioitava ottamalla huomioon menettelyn eri vaiheet ja kukin oikeudenkäyntiasiakirja, jolla voidaan muuttaa rikoksen oikeudellista luokitte-
telua.
- 55 Jotta suostumusta koskevan vaatimuksen kannalta voitaisiin arvioida, onko oikeuden-
käyntiasiakirjan perusteella kyse ”muusta rikoksesta” kuin siitä, joka eurooppalaisessa
pidätysmääräyksessä mainitaan, eurooppalaisessa pidätysmääräyksessä olevaa teonku-
vausta on verrattava myöhemmässä oikeudenkäyntiasiakirjassa olevaan teonkuvauk-
seen.
- 56 Se, että täytäntöönpanojäsenvaltiolta olisi saatava suostumus teonkuvauksen kaikkeen
muuttamiseen, ylittäisi seuraukset, joita erityissäännöllä on tarkoitettu olevan, ja olisi
vastoin tavoitetta nopeuttaa ja yksinkertaistaa puitepäätöksessä tarkoitettua oikeudel-
lista yhteistyötä jäsenvaltioiden välillä.
- 57 Sen selvittämiseksi, onko kyseessä ”muu rikos” kuin se, joka oli luovuttamisen
perusteena, on tarkistettava, ovatko rikoksen keskeiset osatekijät, sellaisena kuin ne
ilmenevät pidätysmääräyksen antaneessa jäsenvaltiossa tehdystä kyseisen rikoksen
oikeudellisesta kuvauksesta, ne osatekijät, joiden perusteella henkilö on luovutettu, ja
vastaavatko pidätysmääräyksessä olevat tiedot ja myöhemmässä oikeudenkäyntiasia-
kirjassa mainitut tiedot riittävästi toisiaan. Ajankohtaa ja paikkaa koskevat muutokset
ovat sallittuja, kunhan ne perustuvat tietoihin, jotka on pidätysmääräyksen antaneessa
jäsenvaltiossa pidetyn menettelyn aikana kerätty pidätysmääräyksessä kuvatuista
teoista, kunhan ne eivät muuta rikoksen luonnetta ja kunhan niistä ei aiheudu
kieltäytymisperusteita, joista säädetään puitepäätöksen 3 ja 4 artiklassa.

58 Toimivaltaisen kansallisen tuomioistuimen asiana on tarkistaa tämän tuomion edellisessä kohdassa mainittujen kriteerien perusteella, onko syytteessä kuvatussa rikoksessa kyseessä muu rikos kuin se, joka kuvataan Leymannista ja Pustovarovista annetuissa pidätysmääräyksissä.

59 Ensimmäiseen kysymykseen on siis vastattava, että sen selvittämiseksi, onko kyseessä oleva rikos puitepäätöksen 27 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu ”muu rikos” kuin se, joka oli luovuttamisen perusteena, kun tällainen muu rikos edellyttää puitepäätöksen 27 artiklan 3 kohdan g alakohdassa ja 4 kohdassa tarkoitettua suostumusmenettelyn toteuttamista, on tarkistettava, ovatko rikoksen keskeiset osatekijät, sellaisena kuin ne ilmenevät pidätysmääräyksen antaneessa jäsenvaltiossa tehdystä kyseisen rikoksen oikeudellisesta kuvauksesta, ne osatekijät, joiden perusteella henkilö on luovutettu, ja vastaavatko pidätysmääräyksessä olevat tiedot ja myöhemmässä oikeudenkäyntiasiakirjassa mainitut tiedot riittävästi toisiaan. Ajankohtaa ja paikkaa koskevat muutokset ovat sallittuja, kunhan ne perustuvat tietoihin, jotka on pidätysmääräyksen antaneessa jäsenvaltiossa pidetyn menettelyn aikana kerätty pidätysmääräyksessä kuvatuista teoista, kunhan ne eivät muuta rikoksen luonnetta ja kunhan niistä ei aiheudu kieltäytymisperusteita, joista säädetään puitepäätöksen 3 ja 4 artiklassa.

Toinen kysymys

60 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin tiedustelee toisella kysymyksellään pääasiallisesti, voidaanko teonkuvauksen muutoksen, joka koskee ainoastaan kyseessä olevien huumausaineiden lajia eikä rikoksen oikeudellista luokittelua, perusteella katsoa, että kyse on puitepäätöksen 27 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua ”muusta rikoksesta” kuin siitä, joka oli luovuttamisen perusteena, ja voiko puitepäätöksen 27 artiklan 3 kohdan g alakohdassa ja 4 kohdassa tarkoitettu suostumusmenettely tulla kyseisen muutoksen perusteella sovellettavaksi.

- 61 Pääasiassa on niin, että syyte koskee hasiksen maahantuontia, kun taas pidätysmääräykset koskevat amfetamiinin maahantuontia.
- 62 Kyse on kuitenkin edelleen rikoksesta, josta voi seurata vankeusrangaistus, jonka enimmäisaika on vähintään kolme vuotta, ja joka kuuluu puitepäätöksen 2 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuun ”huumausaineiden laittomaan kauppaan”.
- 63 Toiseen kysymykseen on näin ollen vastattava, että pääasian olosuhteiden kaltaisissa olosuhteissa teonkuvauksen muutoksen, joka koskee huumausaineiden kyseessä olevaa lajia, perusteella ei yksinään voida katsoa, että kyse olisi puitepäätöksen 27 artiklan 2 kohdassa tarkoitettusta ”muusta rikoksesta” kuin siitä, joka oli luovuttamisen perusteena.

Kolmas kysymys

- 64 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin tiedustelee kolmannella kysymyksellään pääasiallisesti sitä, miten puitepäätöksen 27 artiklan 3 kohdan c alakohdassa olevaa erityissäännön poikkeusta on tulkittava, kun huomioon otetaan puitepäätöksen 27 artiklan 4 kohdassa tarkoitettu suostumusmenettely. Se kysyy erityisesti, voidaanko henkilö näiden säännösten nojalla asettaa syytteeseen ja tuomita ”muusta rikoksesta” kuin siitä, joka oli luovuttamisen perusteena, kun tällainen muu rikos edellyttää täytäntöönpanojäsenvaltion suostumusta, ennen tällaisen suostumuksen saamista, mikäli henkilöön ei kohdisteta vapauden rajoitusta koskevaa toimenpidettä. Se kysyy myös, vaikuttaako se, että kyseessä olevan henkilön pitämiseksi vangittuna on lisäksi laillinen peruste muiden käsiteltävinä olevien syytteiden vuoksi, mahdollisuuteen syyttää henkilöä ja tuomita hänet tällaisesta ”muusta rikoksesta”.

- 65 Aluksi on täsmennettävä, että kolmas kysymys on aiheellinen vain, jos toimivaltaiset oikeusviranomaiset saavat käsiteltäväkseen ”muun rikoksen” kuin sen, joka oli luovuttamisen perusteena, koska erityissäännön poikkeuksia sovelletaan lähtökohtaisesti vain tällaisessa tilanteessa.
- 66 Puitepäätöksen 27 artiklan 3 kohdan ulottuvuuden selvittämiseksi tätä säännöstä on tulkittava ottamalla huomioon puitepäätöksen kohde, rakenne ja tarkoitus.
- 67 Puitepäätöksen 27 artiklan 1 kohdassa ja 3 kohdan a–g alakohdassa säädetyt poikkeukset vastaavat rikoksen johdosta tapahtuvaa luovuttamista koskeviin aikaisempiin yleissopimukseen sisältyviä poikkeuksia, erityisesti niitä, jotka mainitaan vuoden 1996 yleissopimuksessa. Mainitun 27 artiklan 3 kohdan b–d alakohdassa mainitut poikkeukset vastaavat poikkeuksia, joista määrätään kyseisen yleissopimuksen 10 artiklan 1 kohdan a–c alakohdassa.
- 68 Näillä poikkeuksilla on erilaisia perusteluja. Puitepäätöksen 27 artiklan 1 kohdan ja 3 kohdan e–g alakohdassa säädetyt poikkeukset perustuvat kyseessä olevien jäsenvaltioiden suostumukseen tai täytäntöönpanojäsenvaltion oikeusviranomaisten suostumukseen taikka henkilön, jota eurooppalainen pidätysmääräys koskee, suostumukseen. Mainitun 27 artiklan 3 kohdan b ja d alakohdassa säädetyt poikkeukset koskevat sovellettavia rangaistuksia tai toimenpiteitä. Kyseisen 3 kohdan c alakohtaan sisältyvässä poikkeuksessa viitataan rikosoikeudenkäyntiin.
- 69 Suostumukseen perustuvia poikkeuksia sovelletaan riippumatta noudatetusta menettelystä ja rangaistuksen, joka rikoksesta voi seurata, luonteesta.

- 70 Puitepäätöksen 27 artiklan 3 kohdan b–d alakohdassa säädetyt poikkeuksetkin sisältävät eriytettyjä järjestelmiä. Siten 27 artiklan 3 kohdan b alakohdassa oleva poikkeus koskee tilanteita, joissa rikoksesta ei voi seurata vapaudenmenetystä käsittävää rangaistusta tai turvaamistoimenpidettä. Kyseisen 27 artiklan 3 kohdan c alakohdassa sisältyvä poikkeus koskee tilanteita, joissa rikosoikeudenkäynti ei lain mukaan tai oikeusviranomaisen arvioinnin mukaan johda kyseessä olevan henkilön henkilökohtaisen vapauden rajoitusta koskevaan toimenpiteeseen. Puitepäätöksen 27 artiklan 3 kohdan d alakohdassa on kyse tilanteista, joissa henkilö joutuu muun kuin vapaudenriiston käsittävän rangaistuksen tai toimenpiteen kohteeksi, vaikka tällainen rangaistus tai tällainen toimenpide voisikin rajoittaa hänen henkilökohtaista vapauttaan. Tällä viimeksi mainitulla tilanteella tarkoitetaan tapauksia, joissa sovelletaan taloudellisia seuraamuksia, erityisesti sakkoja, tai yhdyskuntapalvelun kaltaisia toimenpiteitä taikka määräyksiä tehdä tai olla tekemättä jotakin, kuten kieltoa käydä tietyissä paikoissa tai velvollisuutta olla poistumatta kyseessä olevasta jäsenvaltiosta.
- 71 Kun menettelyssä on katsottu, että kyse on ”muusta rikoksesta” kuin siitä, joka oli luovuttamisen perusteena, tästä rikoksesta ei voida syyttää ilman siihen saatua suostumusta, paitsi jos on sovellettava puitepäätöksen 27 artiklan 3 kohdan a–f alakohdassa säädetyjä poikkeuksia.
- 72 Puitepäätöksen 27 artiklan 3 kohdan c alakohdassa säädetty poikkeus koskee tilannetta, jossa rikosoikeudenkäynti ei johda henkilökohtaisen vapauden rajoitusta koskevaan toimenpiteeseen.
- 73 Tästä seuraa, että mainitun poikkeuksen yhteydessä henkilö voidaan asettaa syytteeseen ja tuomita vapaudenmenetyksen käsittävään rangaistukseen tai toimenpiteeseen johtavasta ”muusta rikoksesta” kuin siitä, joka oli hänen luovuttamisensa perusteena, eikä suostumusmenettely ole silloin tarpeen soveltaa, mikäli rikosoikeudenkäynnin aikana ei sovelleta mitään vapauden rajoitusta koskevaa toimenpidettä. Jos kuitenkin annettussa tuomiossa kyseinen henkilö tuomitaan vapauden rajoitusta koskevaan rangaistukseen tai toimenpiteeseen, suostumus on saatava, jotta tällainen rangaistus voitaisiin panna täytäntöön.

- 74 Tällainen tulkinta palauttaa lisäksi mieleen vuoden 1996 yleissopimuksen 10 artiklan 1 kohdan b alakohdan määräykset, kuten ilmenee tätä yleissopimusta koskevasta selittävästä muistiosta, jonka neuvosto hyväksyi 26.5.1997 (EYVL 1997, C 191, s. 13). Tämän muistion mukaan luovuttamispyynnön esittänyt jäsenvaltio voi asettaa henkilön syytteeseen, jatkaa syytetoimia tai tuomita henkilön muista kuin luovuttamisen perusteena olevista teoista myös silloin, kun rikoksesta voi seurata henkilökohtaisen vapauden rajoitus, sikäli kuin hänen henkilökohtaista vapauttaan ei rajoiteta menettelyjen aikana eikä niiden tuloksena. Muistiosta siis todetaan, että jos kyseessä oleva henkilö tuomitaan rangaistukseen tai toimenpiteeseen, joka merkitsee vapaudenmenetystä, tuomiota ei voida panna täytäntöön, ellei luovuttamispyynnön esittänyt jäsenvaltio saa joko asianomaisen henkilön luopumisilmoitusta tai pyynnön vastaanottaneen valtion suostumusta.
- 75 Puitepäätöksen 27 artiklan 3 kohdan c alakohta ei kuitenkaan ole esteenä sille, että luovutettuun henkilöön kohdistetaan vapauden rajoitusta koskeva toimenpide ennen suostumuksen saamista, mikäli tälle rajoitukselle on laillinen peruste muiden käsiteltävinä olevien eurooppalaisessa pidätysmääräyksessä mainittujen syytteiden vuoksi.
- 76 Kolmanteen kysymykseen on siis vastattava, että puitepäätöksen 27 artiklan 3 kohdan c alakohdassa säädettyä poikkeusta on tulkittava siten, että kun kyse on ”muusta rikoksesta” kuin siitä, joka oli luovuttamisen perusteena, suostumusta on pyydettävä puitepäätöksen 27 artiklan 4 kohdan mukaisesti, ja se on saatava, jos vapaudenmenetyksen käsittävä rangaistus tai toimenpide on pantava täytäntöön. Luovutettu henkilö voidaan asettaa syytteeseen ja tuomita mainitun kaltaisesta rikoksesta ennen kyseisen suostumuksen saamista, mikäli tällaista rikosta koskevaa syytettä nostettaessa tai tuomiota annettaessa ei sovelleta mitään vapauden rajoitusta koskevaa toimenpidettä. Mainitun 27 artiklan 3 kohdan c alakohdassa tarkoitettu poikkeus ei kuitenkaan ole esteenä sille, että luovutettuun henkilöön kohdistetaan vapauden rajoitusta koskeva toimenpide ennen suostumuksen saamista, mikäli tällaiselle toimenpiteelle on laillinen peruste muiden käsiteltävinä olevien eurooppalaisessa pidätysmääräyksessä mainittujen syytteiden vuoksi.

Oikeudenkäyntikulut

77 Pääasian asianosaisten osalta asian käsittely yhteisöjen tuomioistuimessa on välivaihe kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevan asian käsittelyssä, minkä vuoksi kansallisen tuomioistuimen asiana on päättää oikeudenkäyntikulujen korvaamisesta. Oikeudenkäyntikuluja, jotka ovat aiheutuneet muille kuin näille asianosaisille huomautusten esittämisestä yhteisöjen tuomioistuimelle, ei voida määrätä korvattaviksi.

Näillä perusteilla yhteisöjen tuomioistuin (kolmas jaosto) on ratkaissut asian seuraavasti:

- 1) **Sen selvittämiseksi, onko kyseessä oleva rikos eurooppalaisesta pidätysmääräyksestä ja jäsenvaltioiden välisistä luovuttamismenettelyistä 13.6.2002 tehdyn neuvoston puitepäätöksen 2002/584/YOS 27 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu ”muu rikos” kuin se, joka oli luovuttamisen perusteena, kun tällainen muu rikos edellyttää tämän puitepäätöksen 27 artiklan 3 kohdan g alakohdassa ja 4 kohdassa tarkoitetun suostumusmenettelyn toteuttamista, on tarkistettava, ovatko rikoksen keskeiset osatekijät, sellaisena kuin ne ilmenevät pidätysmääräyksen antaneessa jäsenvaltiossa tehdystä kyseisen rikoksen oikeudellisesta kuvauksesta, ne osatekijät, joiden perusteella henkilö on luovutettu, ja vastaavtko pidätysmääräyksessä olevat tiedot ja myöhemmässä oikeudenkäyntiasiakirjassa mainitut tiedot riittävästi toisiaan. Ajankohtaa ja paikkaa koskevat muutokset ovat sallittuja, kunhan ne perustuvat tietoihin, jotka on pidätysmääräyksen antaneessa jäsenvaltiossa pidetyn menettelyn aikana kerätty pidätysmääräyksessä kuvatuista teoista, kunhan ne eivät muuta rikoksen luonnetta ja kunhan niistä ei aiheudu kieltäytymisperusteita, joista säädetään kyseisen puitepäätöksen 3 ja 4 artiklassa.**

- 2) **Pääasian olosuhteiden kaltaisissa olosuhteissa teonkuvauksen muutoksen, joka koskee huumausaineiden kyseessä olevaa lajia, perusteella ei yksinään**

voida katsoa, että kyse olisi puitepäätöksen 2002/584 27 artiklan 2 kohdassa tarkoitettusta ”muusta rikoksesta” kuin siitä, joka oli luovuttamisen perusteena.

- 3) Puitepäätöksen 2002/584 27 artiklan 3 kohdan c alakohdassa säädettyä poikkeusta on tulkittava siten, että kun kyse on ”muusta rikoksesta” kuin siitä, joka oli luovuttamisen perusteena, suostumusta on pyydetty puitepäätöksen 27 artiklan 4 kohdan mukaisesti, ja se on saatava, jos vapaudenmenetyksen käsittävä rangaistus tai toimenpide on pantava täytäntöön. Luovutettu henkilö voidaan asettaa syytteeseen ja tuomita mainitun kaltaisesta rikoksesta ennen kyseisen suostumuksen saamista, mikäli tällaista rikosta koskevaa syytettä nostettaessa tai tuomiota annettaessa ei sovelleta mitään vapauden rajoitusta koskevaa toimenpidettä. Mainitun 27 artiklan 3 kohdan c alakohdassa tarkoitettu poikkeus ei kuitenkaan ole esteenä sille, että luovutettuun henkilöön kohdistetaan vapauden rajoitusta koskeva toimenpide ennen suostumuksen saamista, mikäli tällaiselle toimenpiteelle on laillinen peruste muiden käsiteltävinä olevien eurooppalaisissa pidätysmääräyksessä mainittujen syytteiden vuoksi.

Allekirjoitukset